EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

El Cul del Pou | Quintí Torra Cordons | Actualitzat el 11/06/2021 a les 18:40

BUGADA AL POU. Juny 2021



El motocarro de *Plácido*

En plena commemoració dels seixanta anys del rodatge *Plácido* i també en ple any Berlanga, el director de la cinta que es va filmar a Manresa i que va néixer fa cent anys. Per aquest motiu, *El País Semanal* va voler fer un reportatge sobre la pel·lícula i va voler localitzar el motocarro que hi apareixia. El redactor del diari es va posar en contacte amb la redacció del **Pou,** en veure que fa deu anys, amb motiu del cinquantenari, ja hi havíem dedicat la portada i el tema central. Evidentment, li vam facilitar i, en la imatge adjunta, en teniu el resultat. A part del dominical del rotatiu madrileny, per cert, el vehicle s'ha anat passejant per diferents punts de la ciutat, entre les quals el pati del Kursaal, dins els actes de la Setmana Plácido organitzada pel Galliner.

Starring... Joan Cals

Continuo en l'àmbit del setè art i l'audiovisual on, darrerament, l'amic i membre de la junta d'aquesta revista, Joan Cals, s'ha prodigat talment com una estrella del cel·luloide. A més de coprotagonitzar, com vam apuntar en aquest mateix espai, el llargmetratge *Belles fulles de tardor*, d'Enric Roca, que va ser distingit en el festival Clam, el Joan va ser entrevistat per la periodista Ana Boadas, a finals d'abril, en el programa *Obrim fil*, que condueix Xavier Sardà a TVE. Hi parlava de sexe a la tercera edat en un to ben distès. El colofó serà l'aparició, a mitjans de juny, al darrer programa de la temporada de *Tabús*, de TV3, rodat amb l'actor David Verdaguer com a mestre de cerimònies, on es parlarà de la problemàtica de la gent gran.



Anunci al Conservatori

Per acabar el miniespai *Fotogramas* d'aquest mes, em faig ressò dels recursos que -tot i la crisis post-covid- continuen desplegant moltes empreses privades i anunciants aprofitant Manresa com a plató o escenari cinematogràfic o audiovisual. El dijous 27 de maig, als exteriors del teatre Conservatori (entre el carrer Jaume I, la plaça Fius i Palà i la Muralla de Sant Domènec) s'hi van poder veure sis o set camions i furgonetes durant tot el matí. L'emblemàtic teatre d'estil italià va ser escollit per una empresa fabricant de vehicles per rodar-hi un anunci. En aquesta ocasió, però, a l'escenari no hi havia cap vehicle, sinó una bateria, segons es va poder veure des de la porta de Muralla. Espero veure aviat l'espot del cotxe per fer-ne un judici, però el desplegament de mitjans tècnics, humans i econòmics li va semblar, al meu informant, fora de tota lògica en temps d'austeritat.



Un alcalde que cuina

En el lliurament dels vint-i-sisens premis Oleguer Bisbal d'aquesta revista, en la intervenció que clausurava l'acte, l'alcalde, Marc Aloy va parlar dels seus cigrons amb pops... amb una ració dels quals va obsequiar Oriol Segon, premi al *manresà del Pou*, que, coincidències de la vida, viu al mateix replà de l'escala. Aloy no devia pas tenir previst parlar de la seva afecció a les cuinetes -que va confessar que el relaxa molt-, potenciada poderosament en l'etapa de confinament. Com que el guardonat va voler parlar del concepte de comunitat i solidaritat, l'amable gest de l'alcalde, igual que el d'uns altres veïns del bloc, va servir de catapulta per a l'anecdotari.



Alcalde Huguet

Per cert, qui és membre del consistori i, de moment, no pas alcalde, és Pol Huguet. A la televisió, els rètols o *chyrons* (com s'anomenen popularment dins de l'àmbit) són motiu d'errades de pes (les sobreimpressions en pantalla es veuen molt!) i, fins i tot, han motivat algun acomiadament. Un amable lector, a tall d'anècdota i esperem que sense conseqüències perquè, com a persones que som, tots plegats cometem errors, en un programa recent, els companys de Canal Taronja van *ascendir* el regidor de Ciutat Verda a batlle. Potser tot arribarà?



Titular apocalíptic

Sense deixar l'àmbit de la premsa -en aquest cas l'escrita- una lectora em passa la fotografia d'una edició del diari Regió7, en què el periodista Jordi Agut signa la crònica d'un partit del Baxi Manresa que, en una temporada atípica per la manca de públic als pavellons, ha signat una extraordinària campanya. Ja se sap que, en l'àmbit dels esports, els titulars tenen una tendència a ser un pèl cridaners i juguen en les paraules. En aquest cas, Agut, autor de novel·les d'intriga, hi va plasmar un encapçalat digne d'una obra d'Stephen King: *Els fruits de la hibernació distòpica.* Déu-n'hi-do.



16 | 17 | DILLUNS, 24 DE MAIG DEL 2021

ESPORTS

BAXI MANRESA 71 | 68 TD SYSTEMS BASKONIA

PARCIALS: 18-19 / 42-34 / 56-47 / 71-68 PAVELLÓ: Nou Congost (pista tancada) ÀRBITRES: Fernando Calatrava, Alberto Sánchez Sixto i Rubén Sánchez Mohedas

Els fruits de la hibernació distòpica

EL BAXI ACABA LA TEMPORADA DE LA COVID DESÈ I AMB UN PEU I MIG A EUROPA ▶El bon partit de Marc Peñarroya reforça la idea del club dels últims mesos de comptar cada cop més amb jugadors de casa per edificar un futur sostenible

Jordi Agut
MANRESA

LA CRÒNICA

■ Segur que molts abonats del Baxi Manresa no han oblidat aquell 7 de març del 2020, un partit perdut contra el Coosur Betis al Nou Congost. Era un dissabte a la tarda i res no feia pensar que trigarien tant a ocupar les seves localitats al pavelló una altra vegada. De fet, encara no hi han tornat. Faltaven pocs dies per començar la primavera, període en què molts animals deixen enrere un llarg període d'hibernació. Els humans, però, tot just el començàvem. [illegible] pas per gust.

EL MILLOR

La intensitat de tots els jugadors fins al final

▶ Malgrat que la victòria tampoc no oferia un gran premi classificatori, els jugadors van honorar la samarreta commemorativa en tot moment.

EL PITJOR

Els pocs tirs lliures provocats i el desencert

▶ Només tretze faltes provoca-

Pecar per excés

Val més que en sobri que no pas que en falti. És el que deuen haver pensat els tècnics a l'hora de senyalitzar la nova rotonda que enllaça la Via de Sant Ignasi amb l'avinguda de Bertand i Serra i la remodelada plaça del Remei. Just davant de la capella del Remei, com veieu en una imatge que m'han fet arribar al correu de la redacció, hi ha dos senyals exactament iguals, un a cada banda. Direcció molt prohibida o, el que és el mateix, val més pecar en excés a ulls de l'Altíssim.



Exposició fantasma

El que potser tampoc té perdó de Déu, en els temps que estem vivint, és la creació de mostres institucionals/propagandístiques. Com la que hi ha instal·lada al pati del Casino per celebrar els 40 anys de l'Institut Català del Sòl. Una veïna del carrer Arquitecte Oms em diu que no ha vist

pràcticament ningú visitant-la. Ella, curiosa de mena, hi va fer una visita pel seu compte. No hi va trobar cap altre visitant ni ningú que hi fes *guàrdia,* ni encara menys que hi fes de *gui*a. La instal·lació és com la veieu: una estructura metàl·lica, uns panells amb fotografies i tres petites sales equipades cadascuna amb dos projectors de vídeo. Tot plegat, segons la meva informant, un *despilfarro,* (un altre?) a càrrec d'una administració pública.



El Ramon i el Josep Emili s'han casat

I per acabar una de xafardeig. Ramon Fontdevila i Josep Emili Puig s'han casat... a les *velleses* i amb les respectives parelles, emparentades fraternalment. Ho van fer el dissabte, 7 de maig, a la casa gran de la ciutat, en una cerimònia que va oficiar l'alcalde Marc Aloy. Després d'una quants anys de prova, ara, com va dir aquell, queda tot al sac i ben lligat!

